

عنوان مقاله:

اهمیت تحلیل گونه شناسی در معماری برای تداوم فرهنگی

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حامد بیٹی - عضو هیات علمی دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

پریوش میرزامحمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

با توجه به ضعف در زنجیره تداوم فرهنگی معماری که سبب بروز بحران در معماری معاصر شده است، معماران در پی جست و جوی حلقه های گم شده تداوم فرهنگی، راهکارهای متنوعی را اتخاذ کرده اند. یکی از راهکارهایی که می تواند کمک زیادی به معماری مان داشته باشد، نظر به معماری گذشته و استفاده از تجارب نهفته در آن است که زبان الگو های معماری را تبیین می کند. یکی از روش هایی که الگوهای ارزشمند معماری را فراهم میکند گونه شناسی است. این مطالعه در پی تبیین اهمیت تحلیل گونه شناسی در معماری برای تداوم فرهنگی است. جهت پاسخگویی به این پرسش در گام اول با رویکرد کیفی به بازشناسی مفهوم تداوم فرهنگی و کاربرد آن در معماری اقدام میکند، سپس با مرور ادبیات موضوع به بررسی اهمیت گونه شناسی معماری در تداوم فرهنگی میپردازد و در گام نهایی با روش استدلال منطقی نتایج کیفی حاصل از مراحل پیشین را که منجر به تبیین ارتباط بین گونه شناسی و تداوم فرهنگی می شود را ارائه می نماید. نتایج تحقیق حاکی از این است که یکی از راهکارهایی که میتواند سبب پیوستگی فرهنگی در معماری شود، رجوع به جوهر گذشته و استفاده از درس و عبرت های معماری گذشته والهام از معانی معماری تاریخی و تبدیل آنها به ورودی هایی جدید و در نهایت آفرینش معماری با هویت است. معمار با مطالعه گونه شناسی و دست یافتن به ارزش های گونه شناسانه و تجارب نهفته ای که در دل گونه ها پنهان است، میتواند الگوها و نکات ارزشمندی و کاربردی را از آنها استخراج نماید و با استفاده از آن الگو ها در معماری خود می تواند پیوندی بین حال و گذشته ایجاد کند و حلقه گم شده زنجیره تداوم فرهنگی را تکمیل نماید.

کلمات کلیدی:

گونه، گونه شناسی، معماری، تداوم فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251830>

